

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44

Utgitt 28 november

1931

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til apotekerne. 23 novbr.

Som meddelt i rundskrivelse herfra av 15 juni d. å., kan Socialdepartementet i henhold til § 3, annet ledd, i Stortingets vedtak av 21 mai d. å., jfr. kongelig kunngjøring av 5 juni d. å., om avgift til statskassen av apotekenes omsetning i budgettåret 1 juli 1931—30 juni 1932, helt eller delvis frafalle avgift av omsetning av sukkersykemidlet insulin som foregår uten fortjeneste for apotekene. I rundskrivelsen blev gjort opmerksom på, at inntil departementet hadde gitt nærmere bestemmelser herom, måtte omsetning av insulin likesom hittil regnes med i den almindelige omsetning.

Efter meddelelse fra Norges Apotekerforening har denne nu truffet avtale med vedkommende insulinfabrikanter om, at apotekene skal forhandle insulin i konsignasjon for fabrikkene, uten fortjeneste for sig selv, således at insulinet utleveres fra apotekene til fabrikkenes pris. Apotekene vil få nærmere underretning fra Norges Apotekerforening om enkelthetene ved ordningen, som forutsettes iverksatt fra 1 januar 1932.

Under forutsetning av, at forhandlingen av insulin fra apotekene blir ordnet på denne måte, frafaller departementet i medhold av foran nevnte stortingsvedtak og kongelige kunngjøring avgift til statskassen og til Innløsningsfondet av omsetning av insulin fra apotek som foregår uten fortjeneste for apotekene i tiden 1 januar—30 juni 1932.

De beløp som kommer inn ved omsetning av insulin i nevnte tidsrum, skal i omsetningsoppgaven medtas i apotekets totalomsetning, både månedlig og samlet for budgettåret, men omsetningen av insulin skal dessuten anføres særskilt månedvis og samlet i den ledige rubrikk i de vanlige skjemaer. Den samlede insulinomsetning trekkes derefter på oppgaven fra apotekets hele omsetning.

Utgifter og inntekter ved insulinomsetningen må til enhver tid fremgå av apotekets regnskaper, og vedkommende fakturaer må derfor av hensyn til eftersynet samles og oppbevares særskilt som bilag til regnskapene.

24 novbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

I medhold av §§ 24 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre de av Lillehammer bystyre i møter 23 september og 6 november 1931 besluttede vedtekter for handelen på Lillehammer torv, sålydende:

I.

Fra den tid disse vedtekter stadfestes, skal for Lillehammer by i medhold av handelslovens § 24 gjelde sådanne regler for salg fra torv m. v.:

§ 1. Når og hvor, med hvilke varer og på hvilke betingelser torvhandel og dermed likestillet handel må finne sted bestemmes av bystyret, eller efter dettes bemyndigelse av formannskapet, efterat politimesterens og torvstyrets erklæring er innhentet, og under iakttagelse av efterfølgende bestemmelser.

§ 2. Torvstyret består av politimesteren som formann og 3 av formannskapet for 3 år ad gangen valgte medlemmer.

§ 3. Overopsynet med torvhandelen føres av torvstyret.

Til trafikkens regulering ordnes utsalgsbord, vogner og biler efter en plan fastsatt av torvstyret med politiets godkjennelse. Herunder iakttas at produsenter anvises plass adskilt fra mellemhandlere og at de første skal ha fortrinsrett ved fordelingen av plassene.

§ 4. Adgang til torvet tilstedes:

- A. Uten avgift: Innen- og utenbys personer til salg av egen gårds avkastning, utbytte av egen jakt og eget fiske, egen haves produkter, ville bær samt produkter av egen husflid. Faste selgere fra bærslag fritas også for avgift.

Vedkommende produsent kan enten selv eller ved en for anledningen antatt fullmektig optre som selger, men ikke fra mer enn en plass eller vogn. Såfremt vedkommende fullmektig gjør sig næring av å optre som sådan, skal han svare avgift efter post B.

- B. Mot avgift: Mellemhandlere og andre næringsdrivende som ikke inngår under punkt A., under forutsetning av at de har salgsrett i medhold av handelsloven. Disse selgere erlegger en årlig avgift, som fastsettes av formannskapet og betales forskuddsvis.

Formannskapet kan helt eller delvis frita for avgift når særlige grunner gjør det ønskelig.

- C. Under marked må ingen handlende ta plass på torvet uten å ha erhvervet politiets tillatelse.

For slik tillatelse erlegges sådan avgift som av for- 24 novbr. mannskapet bestemmes.

§ 5. Salg av kjøtt og fisk fra torv skal foregå til tider og under iakttagelse av forskrifter som blir å fastsette av torvstyret med helserådets godkjennelse.

§ 6. Vedkommende varenes behandling gjelder for øvrig følgende regler i sin almindelighet.

Levende dyr må ikke fremstilles til salg på torvet. Herfra er undtatt fjærfe, kaniner og smågriser, som kan torvføres i rummelige kasser eller kurver. Ved kan forlanges opmålt på torvet.

§ 7. Efter ankomsten til torvet skal hestene straks fraspennes kjoretøiene og sendes bort.

Ved torvtidens utløp skal alle varer, vogner og de til handelen benyttede gjenstander være fjernet fra torvet.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke markedshandelen.

§ 8. Torvselgere skal ordne sine utsalg fra vogner eller border på den måte som politiet bestemmer. Avfall og berdede varer må ikke henkastes på torvet.

Den som ikke etterkommer torvvedtektene, de i henhold til samme gitte forskrifter og de av torvstyret og politiet gitte pålegg, kan av politiet bortvises fra torvet for alltid eller for begrenset tid.

§ 9. Ved torvtidens slutt rengjøres torvet ved torvstyrets foranstaltning.

II.

Fra nærværende vedtekts ikraftttredelse opheves politivedtektenes §§ 28 til 40.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

25 novbr.

Departementet har d. d. approbert de av Dovre herredstyre i møter 17 september og 2 november 1931 fastsatte vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Dovre herred, Opland fylke, sålydende:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret efter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hvad derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket op i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyntagen til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrkning samt til om brukets drift sammenlignet med hvad der antas å være gjen-

25 novbr. nemsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale sig. Derefter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i mindelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeider det mener bør foretas for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeider som skal utføres for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse efter arten og omfanget av de arbeider som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noget tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeider.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noget tilfelle overstige kr. 1000,00 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hvad derom er bestemt i lovens § 54.

Utgever: Byråchef M. Hofgaard